

23. maj

UPA2016/96

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Hvordan kan vi politisk styrke og forbedre rammerne for psykisk syge, der undviger hjælp eller har dårlig sygdomsforståelse ved at forbedre kontakten mellem de psykisk syge, sundhedsvæsenet og kommunerne?

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqtigiit)

Idet vi takker medlem af Inatsisartut, Agathe Fontain for hendes forespørgselsdebat, skal jeg indledningsvis komme med følgende bemærkninger.

Det er et kompliceret debatoplæg, der her rejses.

Der findes mange forskellige psykiske sygdomme, der alle har lange og komplicerede diagnoser og forklaringer. Nogle af disse psykiske sygdomme er man født med og andre kommer blandt andet af de traumer, som man kan risikere, at påføre sig i livet. Herunder findes ligeledes det fænomen, at brugen af euforiske stoffer, kan afstedkomme psykiske mèn, som afstedkommer psykisk betingede sygdomme og diagnoser.

Fra Siumut vil vi gerne sige, at vi mener, at vi befinder os på et dybt bekymrende stade, specielt fordi antallet af de mennesker, der er ramt af sygdommen Skizofreni og de mennesker, der er ramt af psykose rent statistisk er forøget voldsomt, samtidig med, at patienterne der rammes af disse diagnoser bliver yngre og yngre. Det er således, at nogle af disse sygdomme desværre medfører, at nogle af patienterne får livsvarige pasningsbehov.

Jeg skal her gøre opmærksom på, at jeg ikke her taler om de patienter, der har medfødte diagnoser.

Fra Siumut vil vi gerne understrege, at vi har den målsætning, at de patienter, der har forstadierne til disse sygdomme, skal have så tidlig en hjælp som overhovedet muligt.

Med hensyn til hvordan man eventuelt kan optimere og forbedre den psykisk syges pasningsbehov, så vil vi gerne komme med følgende udmelding:

Det fagpersonale der generelt set arbejder med mennesker, bør modtage løbende kurser for på et tidligere stadie, at kunne identificere disse psykisk syge - ikke mindst så bør de forskellige steder man kan henvende sig til, koordineres, så man får en mere koordineret indsats fra alle parter. Herunder kan det have stor betydning, at kunne diagnosticere de psykiske sygdomme i god tid, hvorfor det har stor betydning, at der forefindes veluddannet personale, der hurtigt kan kontaktes.

Vi mener fra Siumut, at alle der har noget med psykisk syge at gøre, eller er ansvarlige ledere, bør hjælpes ad for, at få identificeret de psykisk syge i god tid, således, at patienten kan få den bedst mulige behandling, eller hjælpes så godt som muligt på vej i sin udvikling henimod, at blive voksen – hvis der er tale om børn, hvilket også vort land, vil have størst gavn og glæde af.

De psykisk syge, bør have bedre muligheder for lettere, at kunne tage videreuddannelser.

Til slut skal vi fra Siumut bemærke, at vi vil benytte anledningen til, at takke de mennesker, der arbejder med psykisk syge for, at medvirke til, at identificere de psykisk syge på et tidligere stadie, idet der er sket fremskridt i denne proces i forhold til tidligere. Telepsykiatri er nu også blevet en mulighed for, at man kan komme ud på de mest afsidesliggende steder og der benytte sig af psykiatri personale, som man ikke har derude.

Derudover vil vi også takke Naalakkersuisut for deres arbejde omkring psykisk syge.